

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2234/2021
07.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Лазаревић адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Александар Будалић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3832/20 од 01.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3832/20 од 01.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3832/20 од 01.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3832/20 од 01.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2151/18 од 06.07.2020. године којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име разлике у отпремнини због одласка у пензију исплати тужиоцу износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.07.2015. године до исплате (став први изреке), одбијен противтужбени захтев којим је тужени тражио да се обавезе тужилац на исплату дуга у износу од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.06.2015. године до исплате (став други изреке) и обавезан тужени да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 81.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови предвиђени ставом 1. наведеног члана да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене. Ревизијски суд је, одлучујући у истоветним чињенично-правним споровима, изразио

правни став да послодавац није овлашћен да умањује отпремнину за висину неисплаћеног дела зајма, већ да након исплате отпремнине има могућност да тужбом, или на други начин потражује неисплаћени износ зајма.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП. Према тој одредби, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора по тужби и противтужби износи 50.000,00 динара и очигледно не прелази вредност меродавну за дозвољеност ревизије, предвиђену наведеном законском одредбом.

Због тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић